

ဆူးသစ်နီတဗျာ

Poet's Collection

Chapter 1

အညတြ

ဗုံမဝင် ဆုံမဝင်

တော်မဝင် စံမမီ

အရည်အသွေးမဲ့ ပျိုးထောင်မှုမဲ့

ကုန်လွန်ဖြတ်သန်းမှုတွေနဲ့ အတူ

အချိန်ဟာ ငါ့ကို ဘယ်သောအခါမှ မစောင့်ဆိုင်းခဲ့။

ဘဝကို သမားရိုးကျ လွန်းထိုးတက်မိသမျှ

လောကဓံနဲ့ တွေ့လာရရင် ဒုက္ခသာလျှင်။

နှုတ်ခမ်းနီ ပါးနီ ရထား ဈေးဝယ်ထွက်ခြင်း

ပြဇာတ် ကဗျာ အတိုက်အခံ မနာလိုခြင်း ငွေစက္ကူ

ရုပ်ဝတ္ထုတိုင်းဟာ လျှပ်ပေါ်လော်လီမှုတွေအလား

လောကဓံနဲ့ ရင်ဆိုင်လာရရင် ဒုက္ခသာမို့

ကိုယ့်တောင်ကုန်း ကိုယ်ပြန်သိမ်းကြရဖို့ ကိုပဲ

လုံ့လပြုကြရင်း တကယ်ဆို

ငါတို့ လသာညတွေဟာ လတာပြင်မှာ ဖရိုဖရဲ။

***

အက်စ်တီယူပီအိုင်ဒီ

သေခြင်းတရားအကြောင်း ရုတ်ခြည်း အိပ်မက်တိုင်း

ကယောင်ကတမ်း ထထထိုင်နေမိတော့တာပါပဲ

နွေပူပူ ညနက်နက်မှာ

ညဉ့်ငှက်တစ်ကောင်သာ တောင်ပံကို မနားတမ်းခတ်လို့ ။

နေရမယ့်အသက် ကျန်သေးတဲ့ အလုပ်

နေခဲ့တဲ့ အသက် ထားခဲ့တဲ့ အရာ

ရေရာတာ ဘာဆိုဘာမှ

သေချာတယ်ဆိုတာ မမြဲထားဝရ

နေရာတကာမှာ စိစစ်တွက်ချက်ရှင်သန်ခဲ့ရတဲ့ ဘဝ။

ရှာရဖွေရနဲ့ ပဋိယေသနဝမ်းစာ

မှီရာခိုရာ နေရာဒေသ အသိုက် ဝပ်ကျင်း

တစ်ခါတစ်ရံ မိုးချင်းချင်း လင်းလိုလင်း။

တက်ကုန်ဖွင့် ရွက်ကုန်လွှင့် လက်တဆုံးနှိုက်

ခါးတောင်းမြောင်အောင် ကျိုက်ခဲ့ရတိုင်း

ဘဝဆိုတာ အလျားလိုက်ကူးရတဲ့ မြစ်ပဲဆိုတာ

မတွေးရဲလောက်အောင် စိမ့်ဝင်သိမှတ်ခဲ့ရ။
တစ်ခါတလေများ နွေနေ့လယ် တစ္ဆေခြောက်
အတွေအကြုံ ခါးခါးတွေ ပြန်များ ရောက်လာရင်
ကျောချမ်းပြီး ဟိုအဝေး ပြေးထွက်ချင်မိ
ဆိုးလိုက်တဲ့ လိပ်ပြာ အနားမလာပါနဲ့
သန့်စင်စွာထွက်ခွာ ဘဝမှာ ငါဟာ
သေရင်တောင် ချာနေဦးမှာ သေချာ။

***

သစ္စာဖောက်

အစစ်အမှန် သရုပ်မှန်
လူယုံတော် ကိုယ်ရုံတော်
စာတတ် ပေတတ် ပညာရှိ
ကောင်းလွန်းတဲ့ ရုပ်ရှင် ရုံမကျစေချင်သလိုမျိုး။
အတွင်းသိ အဆင်းသိ
အကြောင်းသိ အပေါင်းသိ
စာမတတ် ပေမဖတ်
ဆင်ခြင်ဉာဏ် နို့နည်းတဲ့ လုပ်ရပ်တွေကြားမှာ
ငါဟာ ပြေးပေါက်အမြဲမှား။

ငယ်မွေးခြံပေါက်
သွေးသောက် ရဲဘော်
ပုလင်းတူ ဘူးဆို
စို့စို့လာတဲ့ မျက်ရည်
ဖြေကိုမဆည်နိုင်တော့။

***

အကြောင်း

လူဖြစ်သူ ငါတို့ ရဲ့ အတ္တအကြောင်းတွေကြောင့်
မှီခိုရာ ပဲရစ်မြို့ကြီး ထိတ်လန့်တကြား
လူဖြစ်သူ ငါတို့ ရဲ့ မောဟအကြောင်းတွေကြောင့်
ယမ်းခိုးတွေဝေ ကျည်ဆန်တွေ ဖိုးရိုးဖားရား
လူဖြစ်သူ ငါတို့ ရဲ့ မစာနာသော အကြောင်းတွေကြောင့်
ဘဝတွေ အသက်တွေ ဟိုဒီပြေးလွှား
လူဖြစ်သူ ငါတို့ ရဲ့ မဖြူစင်သော အကြောင်းတွေကြောင့်
ဓမ္မကို အဓမ္မဝါဒီတွေ ခုတုံးလုပ်အသုံးချသွား
လူဖြစ်သူ ငါတို့ ရဲ့ မယဉ်ကျေးသော အကြောင်းတွေကြောင့်
ထိရုံ စိတ်မသက်သာရမှုတွေ ဆတိုးများ ပြား

လူဖြစ်သူ ငါတို့ ရဲ့ ဉာဏ်ပညာမဲ့သော အကြောင်းတွေကြောင့်
အတိတ်တွေ အနာဂတ်တွေ ကိုးရိုးကားရား
လူဖြစ်သူ ငါတို့ ရဲ့ ဝန်တိုသော အကြောင်းတွေကြောင့်
ငါတို့ ရဲ့ ညတွေသာပဲ မိုးစင်စင်လင်းသွား။

***

ငြိမ်သက်

သားမြီးယပ်တစ်ခုလို
သာမန်စက္ကူယပ်တစ်ချောင်းလို
ဝါးနှီးပြားတစ်ချပ်လို ထန်းရွက်တစ်ရွက်လို
အပေါစားပလတ်စတစ်ယပ်တောင်တစ်ခုလို
ပုဆိုးစုတ် လက်ခုတစ်ထည်လို
ဆီသည် မလက်သုတ်ဖတ်တစ်စလို
သွက်လက်မှု လှုပ်ရှားမှု
စေတနာထားမှု ဝန်ဆောင်မှု
အာရုံခံစားမှု သက်သောင့်သက်သာရှိမှု
ဟန်ဆောင်မှု အသုံးဝင်မှု
ပြဿနာသစ် အခွင့်ကောင်းသစ် စိန်ခေါ်မှုအသစ်

ရှာဖွေချက် ဖြေရှင်းချက်
ပရမတ်ဇာတ် မူလစွမ်းအား အမှန်တရားနဲ့
ထောင်ဝါဒါတစ်ယောက်ရဲ့ (၁၅)မိနစ်တစ်ကြိမ်အော်တဲ့
"အားလုံးကောင်းပါတယ်ဗျို့"ဆိုတဲ့ နိမိတ်ပုံဝါကျဟာ
ဉာဏ်ပညာက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တော်လှန်ဖို့ ဖြစ်လာတဲ့ အခါ
ဘယ်သူနဲ့ မှ အာလာပသလ္လာပ မပြောမိစေဖို့ ဖြစ်လာ။

***

ပြီးဆုံး

ကျွန်တော် ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းမှားသွားတာ
ကျွန်တော် သိတယ်
ကျွန်တော် စကားမတရားစွန်းသွားတာ
ကျွန်တော် သိတယ်
ကျွန်တော် အစားဟော့ရမ်းပေါ့ဆသွားတာ
ကျွန်တော် သိတယ်
လူသိထင်ရှားရှိလာတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို
ကျွန်တော် သိတယ်
တားမြစ်ထားတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို

ကျွန်တော် သိတယ်

လောက်လောက်လားလား မရှိတဲ့ ကိစ္စတစ်ရပ်ကို

ကျွန်တော် သိတယ်

အလေးထားစရာမလိုတဲ့ ရန်သူတော်တစ်ယောက်အကြောင်း

ကျွန်တော် သိတယ်

မေ့ဖျောက်လို့ မရတဲ့ ကျော့ကွင်းတစ်ကွင်းအကြောင်း

ကျွန်တော် သိတယ်

ရပ်တန့်လို့ မရတဲ့ အလျဉ်အဟု န်တစ်ခုအကြောင်း

ကျွန်တော် သိတယ်

ရိပ်စားမှု ထင်သာမြင်သာရှိမှု

ကြိုးပမ်းမှု အခြေတကျမဖြစ်မှုတို့ နဲ့

ဘဝကို နိုင်လား ရှုံးလား သရေလား

ဝဋ်အကြောင်း ငရဲအကြောင်း အသေးစိတ်စိစစ်ရင်း

ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် တရားဝင်ပြီးဆုံးခြင်းကိုရောက်တယ်။

***

အတိတ်

အတိတ်ကို ပြန်တွေးရင်
သစ်ပင်တန်းလေးနဲ့ မြေခီလမ်းလေး
သစ်ရွက်ကြွေသံနဲ့ ငှက်ကလေးတွေရဲ့ ခြေရာ
လေပြည်တဖြူးဖြူးနဲ့ ညနေဆည်းဆာ
ဂစ်တာသံလေးနဲ့ လကွေးကွေးည
ပိုးစုန်းကြူးလေးတွေနဲ့ ညမွှေးပန်းရနံ့
နံနက်ခင်းလေနှုအေးနဲ့ ကောင်းကင်ပြာပြာ
ဖွယ်ဖွယ်ရာရာထမင်းဝိုင်းနဲ့ လက်ချင်းဆုံ ရင်ခုန်သံ
နုပျိုဖျတ်လတ်မှုနဲ့ နွေးထွေးတဲ့ ပွေ့ဖက်မှု
တောက်ပတဲ့ မျက်ဝန်းနက်နက်နဲ့ ကြည်လင်တဲ့ အနာဂတ်
ကြင်နာတဲ့ လက်ကမ်းမှုနဲ့ မှီတွယ်ထိကပ်နေတဲ့ ရင်ခွင်တစ်စုံ
ချိုလွင်သာယာတဲ့ စကားသံတွေနဲ့ ပေါ့ပါးတဲ့ ရွှင်မြူးရယ်မောသံ
အပူအပင်မဲ့ နှလုံးသားတွေနဲ့ ခွန်အားရှိ ရင်အုံကြွက်သားတွေ
ရဲရဲသွက်ခြေလှမ်းတွေနဲ့ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း လမ်းမများ
တက်ကြွနေတဲ့ အိမ်ပြန်ခရီးစဉ်နဲ့ လှိုက်လှဲတဲ့ ကြိုဆိုမှု
ဒါတွေအားလုံးဟာ နုပျိုမှုတွေနဲ့ အတိတ်တွေ
အိပ်ပစ်လိုက်တိုင်း ဝင်လာတတ်တဲ့ အရိပ်တွေ
ပြန်နိုးလို့ မရတော့တဲ့ အိပ်မောကျနေမှု
ပြန်သွားလို့ မရတော့တဲ့ ခရီးတိုတိုတစ်ခု

ရင်မှာ သာ လွမ်းမောတမ်းတစွာ
အတိတ်ကို ပြန်တွေးရင်။ ။

***

အထီးကျန်

ရင်ဆိုင်ထိပ်တိုက် ထိတွေ့မှုတိုင်းမှာ
အရှုံးဘက်ကချည်း ခံလာရဖန်များ တော့
အစုအဖွဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းဆို ခါးသည်းနေမိတော့တာ။
တစ်ဦးတည်း အထီးကျန်ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာမှ
ခပ်ဝေးဝေးကို ငါရောက်နေမိပါပေါ့လို့
နောင်တမဟုတ်ဘဲ အမှန်ကို သုံးသပ်မိခဲ့ရ။
ကြာတော့လည်း တစ်ဦးတည်းဘဝ
အေးအေးဆေးဆေး နားအေးပါးအေးပေါ့
နွေးထွေးမှုလည်း မလို ဆေးပေးမီးယူလည်း မလို
ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ်ကျောင်း ခပ်ကောင်းကောင်း ရယ်
||
တွေ့စရာရှိတွေ့ ပြောစရာရှိပြော ပေးစရာရှိပေး
အင်းရယ် အေးရယ် အာလာပသလ္လာပ ခဏပေါ့

ကူစရာရှိကူ ကယ်စရာရှိကယ် ဝယ်စရာရှိဝယ်
ခပ်နီးနီး ခပ်ရောရောဆို အပူကူးတယ်။
လောကဝတ် ကျင့်ဝတ် လူမှုရေး ခပ်ထွေးထွေးရယ်
တံခါးစေ့ နားပိတ် စားပွဲထိုင်
ငါနဲ့ ဆိုင်တာ "ကဗျာ"ပဲရှိတယ်။

***